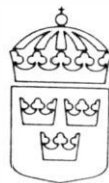

Motion till riksdagen

1985/86:L257

Lars Ahlmark (m)

Ideella skadestånd

Mot.
1985/86
L257-269

De ideella skadestånden är låga i vårt land. En praxis har utvecklats som i hög grad strider såväl mot modern människosyn som allmänt rättsmedvetande. Ersättningen gäller "sveda och värk, lyte eller annat stadigvarande men samt olägenheter i övrigt". Ett slags riktvärden har etablerats. Rättsfall från domstolar och trafikskadenämndens ersättningstabell påverkar varandra på ett oklart sätt. Några exempel hämtade ur pressen kan anföras.

För en 25-åring uppskattas förlusten av ena benet, motsvarande 40-procentig invaliditet, i ovannämnda tabell till 63 000 kr., helt förlorad sexualfunktion till 100 000 kr. och fullständig dövhet till 119 000 kr. Ersättningen för en våldtäkt brukar bli 7 000 kr. En patient som efter en operationsmiss tvingades genomgå tio extra operationer ersattes med 22 000 kr. för sveda och värk.

De förluster i livskvalitet som de drabbade lider kan aldrig i egentlig mening ersättas med pengar. Men detta är inget skäl att vara småsnål. Ersättningens storlek kan ändå vara av stor betydelse för den enskilde.

Detta behöver inte betyda att fabulösa summor bör utgå, så som ibland sker i vissa andra länder. Men en bättre relation till de belopp som människor tänker i i andra sammanhang – månadslön, årslön, livslön – borde eftersträvas som kompensation för de ofta skakande upplevelser och svåra plågor som utgör grunden för rätten till skadestånd.

Regeringen bör därför ges i uppdrag att utarbeta ett underlag för en ny syn på de ideella skadeståndens storlek, vilket kan bli föremål för riksdagens prövning.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen begär att regeringen framlägger förslag till nya grunder för fastställande av de ideella skadeståndens storlek i enlighet med vad som anförs i motionen.

Stockholm den 27 januari 1986

Lars Ahlmark (m)